8

தேவனுடன் எனது அன்றாட நடை

தேவனுடைய சித்தம்

தேவனுடைய சித்தத்தின் மத்தியில் இருத்தல் என்பதுதான், இந்த பூமியில் ஒரே ஒரு பாதுகாப்பான இடமாக உள்ளது! "முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்" (மத். 6:33அ). இராஜ்யம் இதில் முதலாவதாக வருகிறது! இயேசுவே கூட, "ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" (மத். 26:39ஆ); "தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ, வருகிறேன் ..." (எபி. 10:7; வ. 9ஐக் காணவும்); "உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோலப் பூமியிலேயும் செய்யப் படுவதாக" (மத். 6:10ஆ) என்று கூறினார். ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது, நமது மதரீதியான கலாச்சாரத்தின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, இருப்பினும் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றிச் சிறிதளவே கூறப்பட்டுள்ளது. நமது அன்றாட எண்ணப்போக்குகளும் நடவடிக்கைகளும் எவ்வளவு வல்லமை நிறைந்தவை என்பதை ஒரு சிலரே உய்த்து உணருகின்றார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவர் ஒருபோதும் "கடமையிலிருந்து ஓய்ந்திருத்தல்" என்பதைக் கொண்டிருப்பதில்லை. தேவனுடனான வாழ்வு என்பது ஒருபோதும் சுலபமானதாகவோ, ஒருபோதும் அமைவு பெற்றதாகவோ, ஒருபோதும் முடிந்துபோனதாகவோ இருப்பதில்லை. நாம் தொடர்ந்து வளர வேண்டும் - மலையேற்றத்தில் செல்ல வேண்டும்.

தேவனுடைய சித்தத்தின்மீது எவ்விதமான ஆர்வத்தையும் மேம்படுத்திக் கொள்ளாமல், தேவபக்தியாயிருக்கப் பலர் முயற்சி செய்வது ஏன்? இது பின்வரும் தவறான கருத்துக்களினால் நடக்கிறது:

(1) தேவனுடைய சித்தம் நல்லதாயிருப்பதில்லை என்று மக்களில் சிலர் நினைக்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களை சந்தோஷமடையச் செய்கிற எல்லாவற்றையும் தாங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார்கள் - மற்றும் அவர்கள், தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்தலென்பது பரிதாபகரமாய் இருத்தலாகுமென்று நம்புகின்றார்கள். தேவன் நம் வாழ்வில் இருந்து கேளிக்கையை எடுத்துப் போட்டு விட்டார் என்று சாத்தான் நமக்குக் கூறுகின்றான். விசுவாசமுடைமையை உரிமைகோருகிற பல கிறிஸ்தவர்கள் சந்தோஷமில்லாமல் இருக்கிறார்கள்! அதை யார் விரும்புவார்? தேவனுடைய சித்தத்தைக் கண்டறியவதற்கு ஒருவர் முதலில் தேவனைக் கண்டறிய

வேண்டும். தேவன் நல்லவராக இருக்கின்றார். தேவன் நம்பப்படக் கூடியவராக இருக்கின்றார். தேவன் நம்மிடத்தில் மிகச் சிறந்தவற்றை விரும்புகின்றார். தேவனுடைய நன்மைகளை வாழ்வில் காண இயலாத ஒரு கிறிஸ்தவர் குருடனாக இருக்கின்றார். அவரே நமக்கு நேரிடக் கூடிய மிகச் சிறந்த விஷயமாக இருக்கின்றார். தேவன் தேவனாக இருக்கட்டும்!

> தேவனுடைய சித்தத்தை அறிதல் என்பது மாபெரும் அறிவாக உள்ளது.
> தேவனுடைய சித்தத்தை கண்டறிதல் என்பது மாபெரும் கண்டுபிடிப்பாக உள்ளது.
> தேவனுடைய சித்தத்தை செய்தல் என்பது மாபெரும் ஞானமாக உள்ளது.

(2) "தேவன் எனது முழு வாழ்வைப் பற்றிய முன்திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டிருக்கின்றார்" என்பது இரண்டாவது தவறான கருத்தாக உள்ளது. இது வசன ரீதியானதாகவோ அல்லது அறிவுக்கேற்றதாகவோ இருப்பதில்லை. தேவன் "வழிகாட்டும் பணியில்" இருக்கின்றாரே தவிர, அவர் "வரைபடப் பணியில்" இருப்பதில்லை. ஆபிரகாம், தாம் எங்கு செல்கின்றோம் என்று அறியாமலேயே புறப்பட்டுச் சென்றார். இயேசு ஒரே ஒரு கட்டளை மட்டுமே கொடுத்துள்ளார்: "என்னைப் பின்செல்." இதுவே நம் அன்றாட விசுவாச அருஞ்செயலாக உள்ளது. "எனது வாழ்க்கைக்குத் தேவனுடைய சித்தம் என்ன?" என்பது கேள்வியாக இருப்பதில்லை "தேவனுடைய சித்தம் என்ன?" என்பதே கேள்வியாக உள்ளது. தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் நம்மை வழிநடத்துவதில் ஆர்வமாயிருப்பதில்லை - அவர், "உன் வாழ்வை எனக்குத் தா" என்றே அறிவிக்கின்றார். நாம் வழிநடத்தப்பட விரும்புவதற்கும் மேலாக தேவன் நம்மை வழிநடத்த விரும்புகின்றார். நமக்குக் கிடைத்துள்ள அழைப்பு, வசனத்தை மீண்டும் எழுதுவதற்கானது அல்ல, ஆனால் நமது பணிப்பொறுப்பைக் கண்டறிந்து, அதை நிறைவேற்றுவதற்கானதாகவே உள்ளது. நாம் நமது சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படி தேவனை நிர்ப்பந்திக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது, ஆனால் தேவன் எங்கு செயல்படுகின்றார் என்பதை அறிந்து அவரது செயல்பாட்டில் ஒரு அங்கமாக வேண்டும்.

(3) தேவனுடைய வழிநடத்துதல் பற்றி மக்கள் குழப்பம் அடைந்துள்ளார்கள். "தேவன் எனக்குக் கூறினார்" என்று தனிநபர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கின்றேன். இவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளா? இவர்கள் ஏவுதல் பெற்றவர்களா? இவர்கள் வேத வசனத்துடன் ஒன்றைக் கூட்ட முடியுமா? மக்கள், பிரசங்கிக்கவும், ஊழியக்காரர்களாய் இருக்கவும், சபைப் பேரரசுகளைக் கட்டவும் தாங்கள் அழைக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சரியற்ற வகையில் நினைக்கும்போது பேரழிவு நேரிடுகிறது. நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், தேவனுக்கு "ஆலோசனை அளிக்கும் திறன்" கொண்டவர்களாக ஊழியம் செய்யவே விரும்புகின்றோம். வாழ்வு என்பது நாம் விரும்புவதைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு சிற்றுண்டி விடுதி போன்றது இல்லை. வாழ்வின் எல்லா அம்சங்களும் தேவனுடைய

அதிகாரத்தின் கீழாகவே உள்ளன. நாம் தேவனுடைய பக்கத்தில் அல்ல, ஆனால் அவருடைய பாதங்களின் கீழ் அமர்ந்து இருக்கின்றோம். வேதாகமத்தில் தேவனுடைய சித்தம் எவ்வளவு அதிகமாய்க் காணப் படுகிறது என்பதை அறிந்தால் நீங்கள் திகைப்படையக்கூடும். வேதாகமம் என்பது பண்பு மற்றும் பரிசுத்தம் ஆகியவற்றைப் பற்றியதாக உள்ளது; இது நாம் யாராயிருக்கின்றோம் என்பதைப் பற்றியதாக உள்ளது. தேவனுடைய ஞானம் என்பது புத்திக் கூர்மை, அறிவுத்திறன் அல்லது திறமை பற்றிய விஷயமாக இருப்பதில்லை; இது பண்பைப் பற்றிய விஷயமாக உள்ளது. "பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானமோ முதலாவது சுத்தமுள்ளதாயும், பின்பு சமாதானமும் சாந்தமும் இணக்கமுள்ளதாயும், இரக்கத்தாலும் நற்கனிகளாலும் நிறைந்ததாயும், பட்சபாதமில்லாததாயும், மாயமற்றதாயு மிருக்கிறது'' (யாக். 3:17). பாலுண்பதில் இருந்து பலமான ஆகாரம் உண்ணும் அளவுக்கு வளர்ந்துள்ள கிறிஸ்தவர்கள், நன்மை தீமை ஆகிய இரண்டையுமே பகுத்தறியக் கூடிய அளவுக்குத் தங்கள் புலன்களைப் பயிற்றுவித்துக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள் (எபி. 5:11-14). முதலில் வேத வசனங்களிடத்திற்குச் செல்லுங்கள்! ''நான் உமக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ் செய்யாதபடிக்கு, உமது வாக்கை என்னிருதயத்தில் வைத்து வைத்தேன்" (சங். 119:11).

நாம் எவ்விடத்தில் வாழ வேண்டும், என்ன தொழிலைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வேதாகமம் நமக்குக் கூறுவதில்லை. தேவன் அருளிரக்கத் தின் மூலமாகவும் கூட வழிநடத்துகின்றார். சில விஷயங்கள் தேவனுடைய சித்தமாயிராமல் போகலாம், ஆனால் அவர் அதற்குள்ளும் தமது சித்தத்தைக் கொண்டு இருக்கின்றார். அந்த சித்தத்தை நாம் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார். அவருடைய சித்தத்திற்கு நாம் கீழ்ப்படிய அவர் நமக்கு எப்போதும் பலம் தருகின்றார். "அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்ய மனதுள்ளவனெவனோ அவன் இந்த உபதேசம் ... என்று அறிந்து கொள்ளுவான்" (யோவா. 7:17அ). நம்மில் எத்தனைபேர் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றி அறிவதற்கு அன்றாடம் ஒரு ஐந்து நிமிடங்களாவது ஒதுக்குகின்றவர்களாய் இருக்கின்றோம்? ஆழமாய்த் தோண்டுங்கள் ... ஜெபியுங்கள் ... கவனித்துக் கேளுங்கள் ... உற்று நோக்குங்கள். முயற்சி செய்கின்றவர்களுக்குத் தேவன் தம்மையே வெளிப்படுத்துகின்றார். இன்று தேவன் விரும்புகின்றவற்றை நீங்கள் செய்யாமல் இருந்தால், நாளை நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார் என்பதை அவர் உங்களுக்கு காண்பிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்காதீர்கள்!

மேல்துண்டு [ஊழியத்துவம்]

யோவான் 13:1-17, 34, 35

“உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக்கக் கூடாது; உங்களில் பெரியவன் சிறியவனைப்போலவும், தலைவன் பணிவிடைக்காரனைப் போலவும் இருக்கக்கடவன். பந்தியிருக்கிறவனோ, பணிவிடை செய்கிறவனோ, எவன் பெரியவன்? பந்தியிருக்கிறவன் அல்லவா? அப்படியிருந்தும், நான் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடைக்காரனைப்போல் இருக்கிறேன்” (லூக். 22:26, 27).

தேவன் ஊழியக்காரர்களை மாத்திரமே பயன்படுத்துகின்றார்! மற்றவர்கள் விண்ணப்பிக்கத் தேவையில்லை. ஊழியக்காரர் ஒருவரின் இருதயமானது மனிதர் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் தேவனுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளது. இயேசு *ஊழியக்காரராக* இருக்கின்றார்! நான் ஊழியரின் ஊழியக்காரர்களுக்கு *ஊழியக்காரனாக* இருக்கின்றேன்! வேதாகமத்தின் மாபெரும் வார்த்தைகளில் மிகவும் அதிகமானவை சிதிலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ‘‘சிலுவை’’ என்ற வார்த்தையை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். ஒரு காலத்தில் அழகற்று, வேதனைமிகுந்து, தாழ்மைப் படுத்தப்பட்டு, பண்பற்றதென்று கருதப்பட்டிருந்த அது, இப்போது கலைநயம்மிகுந்து, தங்கத்தினால் செய்யப்பட்டு, தீங்கற்றதாக உள்ளது. இன்றைய நாட்களில் மக்கள் சிலுவையில்லாத கிறிஸ்துவை விரும்புகின்றார் கள். இயேசுவைப் பின்பற்றுதல் என்பது சிலுவையினிடம் செல்லுதலாக உள்ளது. அவர் தமது சிலுவையைச் சுமந்தார்; நாம் நமது சிலுவையை சுமக்கின்றோம். நாம் மரிக்க வேண்டும் என்று இயேசு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார். சிலுவையின் இடறலை நாம் மறந்து விடக் கூடாது (கலா. 5:11). “அன்பு” என்ற வார்த்தையை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். இந்த மாபெரும் வார்த்தையானது, உணர்வுப்பூர்வமான மதியீனமாகுமளவுக்கு மிகவும் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதைத் திருத்துவதற்கு இதனுடன் நீங்கள் ‘‘உரம் வாய்ந்த’’ என்பதைச் சேர்க்க வேண்டும். ‘‘ஊழியர்’’ என்ற வார்த்தையை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். அடிமை ஊழியர், உரிமையோ அதிகாரமோ அல்லது அரசியலோ இல்லாதவராக இருக்கின்றார். அவர் முற்றிலும் இன்னொருவரால் உடமையாக்கப்பட்டு இருக்கின்றார். இந்தக் கருத்தை நாம் நேசத்திற்குரியதாக்கி இதை அர்த்தமற்றதாக்கியுள்ளோம். இவ்வுலகத்திற்கு இயேசு, “மேல்துண்டின் கட்டளையைக்” கொடுத்தார். மேல்துண்டு என்பதே தேவன் சபைகளைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்து கின்ற ஒரே கருவியாக உள்ளது. முன் எப்போதுமோ அல்லது வரலாற்றிலோ இது ஒருபோதும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலே செல்லும் வழி கீழாகச் செல்லுதலாக உள்ளது; கடைசியானவர்கள் முதலானவர்களாக

இருக்கின்றார்கள்; நீங்கள் வாழ்வதற்கு இறக்கின்றீர்கள்; நீங்கள் பெறுவதற்குக் கொடுக்கின்றீர்கள் (மத். 20:16; மாற். 9:35). கிறிஸ்துவுக்குள் ஒவ்வொன்றும் "கீழானது மேலானதாக" உள்ளது.

தேவன் ஊழியர்களையே பயன்படுத்துகின்றார் - அவர் "சபைப் பணியாளர்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை." "சபைப் பணியாளர்கள்" என்பது வேதாகம ரீதியான சொற்றொடர் அல்ல. நாம் யாவரும் ஊழியர்கள் என்று அங்கீகரிக்கப்பட விரும்புகின்றோம், ஆனால் நம்மில் எவரும் ஊழியர்களாக நடத்தப்படுவதை விரும்புவதில்லை. ஊழியர்களாவதற்கு மக்கள் எவரும் வரிசையில் நிற்பதில்லை. தேவன் பயன்படுத்துவதற்கு நீங்கள் ஒருபோதும் சிறியவர்களாயிருக்க முடியாது, ஆனால் நீங்கள் மிகவும் பெரியவர்களாகி விடக் கூடும்! பன்னிருவருக்கு இயேசு கொடுத்த குறிக்கோளின் கடைசிப்பாடம் "மேல் துண்டின் பாடமாகவே" இருந்தது. அவர், தாம் செய்திருந்ததை அவர்களும் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்குப் புத்திமதி கூறினார். பன்னிருவரும் தங்களை மேம்படுத்த முயற்சி செய்த ஒவ்வொரு வேளையிலும், இயேசு அவர்களைக் கடிந்து கொண்டார் (மாற். 10:35-45). கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் ஊழியக்காரர்களாகவே இருக்கின்றார்கள்; ஊழியம் என்பதே கிறிஸ்தவர்கள் செய்கின்றதாக உள்ளது. நாம் "வெற்றிகரமான சபை" என்றாவதற்கு மாறாக, "ஊழிய சபை" என்றே ஆக வேண்டும். நன்றியுணர்வு என்பது தாழ்மையின் தாயாக உள்ளது. தாழ்மை நம்மைக் கீழ்ப்படிகின்றவர்களாக்குகிறது. நாம் இப்போது தேவனுடன் நமது அன்றாட நடையின் சாராம்சத்திற்கு வந்திருக்கின்றோம்: *ஊழியத்துவம்!* நாம் "மேல்துண்டை எடுத்துக் கொள்வோமா?"

மேட்டிமையான மனங்களும் அழுக்கான பாதங்களும்

யோவான் 13, திகைக்கச் செய்யும் ஒரு அத்தியாயமாக உள்ளது. மனிதனால் வேதாகமத்தை எழுத முடியவில்லை. அவனால் முடிந்திருந்தால் அவன் அதை எழுதியிருக்க மாட்டான். யோவான் 13ன் காட்சி அமைவு கடைசி இரவு உணவின் வேளையில் "மேல்வீடு" என்பதாக உள்ளது. கர்த்தருடைய பந்தி ஏற்படுத்தப்படுதலைக் குறித்து மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்கா ஆகிய சுவிசேஷங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இது யோவான் 13ல் இல்லை; யோவான் "மேல்துண்டைப்" பற்றி எடுத்துரைக்கின்றார். மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லூக்காவில் மேல்துண்டு இல்லை. இந்த நிகழ்ச்சியின் மனிதத்துவப் பக்கத்தைப் பற்றியும், அத்துடன் தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் அரிய கண்ணோட்டம் ஒன்றையும் நம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் சிலாக்கியத்தை யோவான் பெற்றார்.

சிலுவையின் நிழலின் கீழாகவே, சீஷர்கள் "யார் பெரியவர்?" என்று விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். யார் "மிமஉ" என்பவ (மிகவும் மதிப்புக்கு உரிய அப்போஸ்தல) ராக இருந்தார்? இஸ்ரவேலர்கள் (யூதர்கள்) தனிப்பட்ட வகையில் மாபெரும் விஷயங்களை நாடலாகாது என்று

எரேமியா போதித்திருந்தார் (எரே. 45:5). இது கற்றுக்கொள்ளக் கடினமான பாடமாக உள்ளது. யோவான் 13:1, "... இயேசு ... முடிவு பரியந்தம் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார்" என்று கூறுகிறது. அவரது நிறைவான அன்பு கசப்பான முடிவு வரையிலும் நீடித்து இருந்தது. சிலுவையின் அருகில் இயேசுவுக்கு அவரது அப்போஸ்தலர்கள் தேவைப்பட்ட வேளையில், அவர்கள் மேட்டிமையினால் நிறைந்திருந்தார்கள் - அவர்கள் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இருப்பினும் அவர், அவர்கள்மீது அன்புகூர்ந்தார். அவர், அவர்களைத் திட்டவில்லை, அவர்களை நோக்கி விரலைச் சுட்டிக்காண்பிக்கவில்லை அல்லது "முற்றிலும் ஒரு புதிய குழு வேண்டும்" என்று தேவனிடத்தில் ஜெபிக்கவில்லை. அவர், "பெந்தெகொஸ்தே நாள் நெருங்குகிறது, பிதாவே 'இந்தக் குழுவைக்' கொண்டு நாம் சபையை எவ்வாறு தொடங்க இயலும்?" என்று கேட்கவில்லை. மேல்கண்டவற்றில் எதையும் இயேசு செய்யவில்லை. அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவுவதற்கு அவர் ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீரை நிரப்பி, ஒரு மேல்துண்டை எடுத்துத் தமது இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டார். நான் இந்த விவரத்தை வாசிக்கையில், "இயேசுவே நீர் இதைச் செய்ய வேண்டாம். அவர்கள் உமது பாதங்களைக் கழுவும்படி செய்யும்!'' என்று நினைக்கின்றேன். மனிதத்துவம் தோல்வியுற்றது.

ஆயினும் தேவன் தோல்வியடையவில்லை. யோவான் அத்தியாயம் 13ல், அந்த இரவைப் பின்னோக்கி பார்த்தார். யோவானில் அடிப்படை யான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எது? அவர் இயேசுவில் சர்வ வல்ல தேவனைக் - கீழ் இருந்து முழந்தாளிட்டு சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவு பவராகக் - கண்டார்! பாதம் கழுவுவதில் உபசரிப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்று சமுதாய ஒழுங்கு முறைக் கட்டுப்பாடு வேண்டிற்று. பதவிக்காகச் சண்டையிடும் மேட்டிமையுள்ள மனிதர்கள் இதைச் செய்ய முடியா திருந்தது, எனவே இயேசு இதைச் செய்தார்! தேவன் ஊழியர்களையே விரும்புகின்றார்; மனிதர்கள் "பிரபலங்களாக" இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்கள். தேவனிடத்தில் ''பிரபலங்களுக்கு'' இடமில்லை. நீங்கள் ஊழியம் செய்வதை நிறுத்தும்போது முறையிடத் தொடங்கி விடுகின்றீர்கள்! விமர்சகர்கள்/குறைகூறுகிறவர்கள் ஊழியம் செய்வ தில்லை!

ஊழியர்கள் பாதங்களைக் கழுவுகின்றார்கள், முற்றுப்புள்ளி! அவர்கள் யாருடைய பாதங்களைக் கழுவலாம் என்று தேர்ந்து பொறுக்கியெடுத்துக் கழுவுவது இல்லை. இயேசு யூதாஸின் பாதங்களைக் கழுவினார் (அல்லது கழுவியிருப்பார்). பாதம் கழுவுவதில் பக்திக்குரியது ஒன்றுமில்லை. யூதப் பையன்கள் அடிமைகளாக இருக்க முடியும் என்று எழுதப்பட்ட யூதச்சட்ட நூலான Mishnah கூறிற்று; ஆயினும் அவர்களிடத்தில் [மற்றவர்களின்] பாதங்களைக் கழுவும்படி கேட்டுக் கொள்ள இயலாது. இயேசு ஊழியக் காரர்களுடன் மட்டுமின்றி, மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலான ஊழியக்காரர் களுடனும் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். ஊழியர்கள் நிரூபிப்பதற்கு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை; அவர்களிடத்தில் இழப்பதற்கு எதுவும் இருப்பதில்லை. இயேசு மேல்துண்டை எடுத்துத் தம்

இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டார். "நான் உங்கள் ஊழியனாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் நான் அவருடையவன்" என்பதே அவரது செய்தி யாக இருந்தது. சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரட்சகர், சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஊழியர்களை மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும்.

இரத்தம் சிந்த முடியாத சபை ஆசீர்வதிக்க முடியாது.
ஊழியம் செய்ய முடியாத சபை இரட்சிக்க முடியாது.
துன்புற முடியாத சபை மீட்க முடியாது.
மரிக்க முடியாத சபை வாழ முடியாது.

"பேதுருவின் கொள்கை"[1]

சீஷர்களின் மனிதத்துவம், மேட்டிமையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது! தேவனுடைய தெய்வீகத்துவம் தாழ்மையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது! இது பேதுருவில் மிகச் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. அவர், ஒருவேளை வேதாகமத்திலேயே மிகவும் முட்டாள்தனமான கேள்வியைக் கேட்டார்: "ஆண்டவரே, நீர் என் கால்களைக் கழுவலாமா?" (யோவா. 13:6ஆ). இயேசு தண்ணீர்ப் பாத்திரம், மேல்துண்டு ஆகியவற்றுடன் பாதங்களைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தார், பேதுருவின் பாதங்களைக் கழுவ வேண்டிய முறை வந்தது. பேதுரு அந்தக் கேள்வியை ஏன் கேட்டார்?

(1) பேதுரு, பொய்யான ஆவிக்குரிய தன்மை பற்றிய பிரச்சனை யொன்றைக் கொண்டிருந்தார். அவர் பிறரின் செலவில் தம்மை நல்லவராகக் காண்பிக்க விருப்பம் கொண்டிருந்தார். இது, மேட்டிமை தாழ்மை போல் காண்பிக்க முயற்சி செய்தலாக இருந்தது. இது பேதுருவின் இருதயத்தை வெளிப்படுத்தியது. அவர் தமது பாதங்கள் கழுவப்படுவது அவசியம் என்று நினைக்கவில்லை! இயேசு அழுக்கான பாதங்களை மட்டுமே கழுவிக் கொண்டிருந்தார். பேதுரு ஒரு தலைவராயிருந்தார்; அவர் தவறுகளை ஒப்புக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அவர் தமது உருவம் பளபளக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். மதரீதியாக "காட்சிப்படுத்துதல்" என்பது எப்போதுமே பேரழிவு தருவதாக உள்ளது. நேர்ப் பொருளில், பேதுரு "தம்மையே ஒரு மதியீனராக்கிக்" கொண்டார். மேட்டிமையானது இதையே மக்களுக்கு எப்போதும் செய்கிறது. பேதுருவின் பாதங்கள் அழுக்காயிருந்தன; மற்றவர்கள் ஒவ்வொருவருடையதைப் போலவே அவைகளுக்கும் கழுவுதல் தேவையாயிருந்தது. "நான் தர்மத்தில் பிழைக்கவில்லை" என்ற மேட்டிமையான எண்ணப்போக்கை நாம் கொண்டிருக்கலாம். [ஆனால்], ஆம், நீங்கள் அவ்விதமாகவே பிழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்! நாம் யாவருமே அவ்விதமாகவே பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் யாவரும் நமது பாதங்கள் கழுவப்பட வேண்டியது அவசியம் என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறோம். பேதுருவின் இருதயத்திலிருந்த, "நான் என் பாதங்களைக் கழுவிக் கொள்ள முடியும்" என்ற எண்ணப்போக்கு பற்றிய உட்கண்ணோட்டம் ஒன்றும் வருகிறது. "கிரியைகளினால் இரட்சிப்பு" (சுயநீதி) என்பதற்கான விருப்பம் நம்மைக் கொள்ளையிடுகிறது. நாம், "எனக்கு எவரொருவரும் தேவையில்லை!" என்று நினைக்கின்றோம்! ஆம்,

உங்களுக்கு பிறர் அவசியம் தேவை! ஒவ்வொருவருக்கும் இயேசு தேவை. நாம் ஒருவர் பிறருக்குத் தேவை. கிறிஸ்தவம் என்பது இன்னுமொரு "எவ்வாறு செய்வது" என்று கூறும் மதம் அல்ல. கிறிஸ்தவம் என்பது "உங்களுக்கு நீங்களே செய்துகொள்ளும் பணி" என்பது அல்ல. பவுல், "... நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்" (2 கொரி. 12:10) என்று கற்றறிந்தார். இயேசுவுக்கான நமது தேவையில் நாம் எப்பொழுதுமே வளர்ந்து முடிவதில்லை. நாம் அப்பத்திற்காக/உணவிற்காக இரந்து திரியும் பிச்சைக்காரர்களைப் போல் இருக்கின்றோம். தவறுகள் அறியப்படுகிறபோது சபையை விட்டு வெளியேறி விட வேண்டும் என்று சகோதரர்கள் நினைப்பது இன்னும் என்னைத் திகைக்கச் செய்கிறது. நாம் யாவரும் பாவம் செய்து தேவமகிமையற்றவர்களாகிறோம் (ரோமர் 3:10, 23).

(2) பேதுரு இயேசுவை "காப்பாற்ற" முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தார். "புகழ்த்தன்மை" என்பது புதிதானதாக இருப்பதில்லை! இரபீக்கள் [குருக்கள்] என்பவர்கள், குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்குச் செல்லாதிருந் தார்கள், குறிப்பிட்ட சில செயல்களைச் செய்யாதிருந்தார்கள், குறிப்பிட்ட சில மக்களுடன் காணப்படமாட்டார்கள். இயேசு ஒருக்காலும் "இரபீக் களின் பள்ளியில்" கற்றதில்லை. அவர் தமது வீட்டார், தமது சீஷர்கள், தமது நாட்டார் ஆகியோரை பதட்டமான இறுக்கத்தில் வைத்திருந்தார். பேதுருவின் கண்களில், இந்த மேல்துண்டின் நிகழ்ச்சியானது வெளியாக்கப் பட்டால், இயேசுவின் புகழ் சேதமடையும் என்பதாகக் காணப்பட்டது. தேவனைக் காட்டிலும் அதிகம் மதவாதியாக இருக்க முயற்சி செய்யாதீர் கள்! மக்கள் தங்கள் பொய்யான ஆவிக்குரிய தன்மையினால், தேவன் கேட்டுக் கொள்வதைக் காட்டிலும் அதிகமான கண்டிப்புடன் இருப்பது போன்ற தோற்றத்தினால் என்னை அச்சுறுத்துகின்றார்கள். இயேசு பாவிகளுக்கு நேர்த்தியானவராக இருந்தார்; அவர் சிறு பிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்தார், அவர் சாதாரண மனிதர்களினால் கேள்வியுறப் பெற்றார். நாம் பாவிகளைக் கிறிஸ்துவுக்குள் மனம் மாற்றும்போது, அவர்களுக்குப் பின்வரும் எச்சரிக்கையைக் கொடுக்க வேண்டும்: "இயேசுவைப் பற்றி நீங்கள் விரும்பாத விஷயங்களை [யும்] நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டி யிருக்கும்." நான் இயேசுவைப் போல் மாற வேண்டும்; அவர் நம்மைப் போல் மாறுவதில்லை. "ஊழியராக" இருப்பதற்கு மாறாக, "சபைப் பணி யாளராக" இருத்தல் என்பதற்குப் பேதுரு ஒரு உதாரணமாக/விவரிப்பாக இருந்தார். அவர் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்தார், கட்டுப்பாட்டிற்குள் நிலைத்திருக்க அவர் விரும்பினார். பலமானவர்களே தாழ்மையானவர் களாக இருக்க முடியும்; பாதுகாப்பானவர்களே ஊழியம் செய்ய முடியும். புகழ்ச்சியல்ல, ஆனால் பண்பு என்பதே இங்கு விஷயமாக உள்ளது.

(3) பேதுருவின் மேட்டிமை வெளிக்காட்டப்பட்டது. என் மேட்டிமை வெற்றிக்கொள்ளப்பட்டது என்று நான் நினைக்கின்ற வேளையிலேயே, அது தனது பலத்த தலையைக் காண்பிக்கிறது. நன்கு பழக்கமான வேத வசனங்கள் இன்னும் நெருக்கமாக வாசிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். சீஷர்கள் இயேசுவின் பாதங்களைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்ப

தல்ல, ஆனால் இயேசு சீஷர்களின் பாதங்களைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தார் என்பதுதான் இங்கு விஷயமாக இருந்தது! அவருடைய பாதங்களைக் கழுவ அவர்கள் முன் வந்திருப்பார்கள். அது ஒரு பிரச்சனையாக இருந்திருக்காது. உண்மையில் அதற்கு [இயேசுவின் பாதங்களைக் கழுவுவதற்கு] அவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு இருந்திருப்பார்கள். மேட்டிமை என்பது அவ்வளவு வஞ்சனையுள்ளதாகும். பல ஆண்டுகளாக, நாம் உதவிக்காரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் "ஊழியரின் மேல்துண்டு" ஒன்றைக் கொடுத்தோம். நாம் அவர்களிடம், பிறரை "மேல்துண்டின் ஊழியர்கள்" ஆக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டோம். அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள். அவ்வப்போது, நாம் "மேல்துண்டின் ஞாயிற்றுக்கிழமையை" கொண்டிருந்தோம். மேல்துண்டுகள் விசேஷித்த ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. உண்மையா யிருத்தல் என்பதற்கு அது மிகவும் நல்லதாக இருந்தது. மக்கள் மேல்துண்டு களைப் பெறுவதற்கு, அரசியலைப் பயன்படுத்தினார்கள், துண்டுகளுக்கு சண்டையிட்டார்கள், தங்கள் துண்டுகளைக் காட்சிப்படுத்தினார்கள்! மேட்டிமையானது துண்டுகளின் பின்னால் இருந்த கருத்தை ஒழித்துப் போட்டது!

(4) பேதுரு தம்மையே தாழ்த்தினார் மற்றும் மனந்திரும்பினார், "ஆண்டவரே, என் கால்களை மாத்திரமல்ல, என் கைகளையும், என் தலையையும் கூடக் கழுவ வேண்டும்" (யோவா. 13:9). நமக்குப் பேதுருவின் உதாரணம் தேவைப்படுகிறது. அவர் பாவம் செய்தார், ஆம், ஆனால் அவர் மனந்திரும்பவும் செய்தார். இன்னொருவரின் பாதங்களைக் கழுவுதல் என்பது உங்கள் சுயாதீனத்தை அறிவிக்கலாம். உங்கள் பாதங்கள் கழுவப் படுதலை அனுமதித்தல் உங்கள் சார்ந்திருந்தலை அறிவிக்கின்றது. ஊழியம் செய்தல் என்பதை விட ஊழியம் செய்யப்படுதல் என்பது நமக்குக் கடின மானதாக இருக்கக் கூடும். பெற்றோர்களே, உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களுக் குக் கொடுக்கட்டும்! பலம் வாய்ந்த உறுப்பினர்களே, சகோதரர்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கட்டும்.

இதைத்தான் நான் "போதுமற்ற தன்மையின் வரம்" என்று அழைக்கின் றேன். நம்மில் எவரும் பிரசங்கிக்கவோ அல்லது ஊழியம் செய்யவோ கூட உரிமையை ஈட்டியிருப்பது இல்லை. பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று, மாபெரும் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தது யார்? பேதுரு! அவர் அந்த உரிமையை ஈட்டியிருந்தாரா? இல்லை! அவர் பிரசங்கித்தல் பற்றிய தேர்வில் உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தாரா? இல்லை! பேதுரு கடைசி இரவு பந்தி வேளையில் தமது பாதங்களைக் கழுவ இயேசுவை அனுமதித்து இருந்தபடியால், பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பிரசங்கிப்பதற்குத் தேவனிடத்தில் கிருபை பெற்றார்! பிரசங்கிப்பதற்கு நான் யார்? நான் யாருமல்ல! நான் அப்படி இருக்க முடியாது! ஆயினும், நான் என்னையே தாழ்த்துகின்ற வரையிலும், என் பாதங்களைக் கழுவுவதற்கு இயேசுவை அனுமதிக்கின்ற வரையிலும், நான் யாருக்கு வேண்டுமானாலும், எங்கு வேண்டுமானாலும், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பிரசங்கிக்க முடியும். இங்கு, முரண்பாடுபோல் தோன்றும் மெய்யுரையொன்று உள்ளது: இயேசு பாதங்களைக் கழுவுகின்றபோது, அவர் நமது இருதயங்களைச் சுத்திகரிக்

கின்றார்! இயேசு மட்டுமே நம்மை நேர்மையுள்ளவர்களாகக் காத்துக் கொள்ள முடியும். நாம் "மேல்துண்டின் ஊழியத்தின் ஒழுங்கு முறைக்கு" சார்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

பேதுருவும் பிற சீஷர்களும், "போதுமற்றதன்மையின் வரம்" என்பதைக் கற்று, பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சிறு பிள்ளைகள் மோசமான சித்திரங்களை வரைய முடியாது. அவர்கள் கோடுகளுக்குள் வண்ணந் தீட்டாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் பிள்ளைகளாகவே இருக்கின் றார்கள். நாம் அவர்களைக் கட்டியணைத்துக் கொள்ளுகின்றோம், அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம், அவர்களுடைய வண்ணத்தாள் களைப் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கின்றோம். இதே விஷயம் நம்மையும் தேவனையும் பொறுத்தமட்டில் உண்மையாக உள்ளது. நாம் பூரணமான வர்களாக இருக்க முடியாது; நாம் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் சரியாகச் செய்து விட முடியாது; நாம் தோல்வியைத் தவிர்க்க முடியாது. இவ்வாறு தான் பிள்ளைகள் கற்று வளருகின்றார்கள். இயேசு நமது பாதங்களைக் கழுவுகின்றபோது, நாம் தோல்வி அடையவும் கூட அனுமதிக்கப் படுகின்றோம்! பலர், தாங்கள் சரியாக ஊழியம் செய்ய முடியாது என்பதால், ஊழியம் செய்ய மறுத்து விடுகின்றார்கள். நீங்கள் வெற்றிகர மானவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை; நீங்கள் விசுவாச மிக்கவர்களாக இருக்க வேண்டும். உங்களால் முடிந்தவற்றை, நீங்கள் இருக்கும் இடத்தில், உங்களிடத்தில் உள்ளவற்றைக்கொண்டு செய்யுங்கள். மற்றவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், பேதுரு தமக்கு மட்டுமே பொறுப்பாளியாக இருந்தார். இரட்சிப்பு என்பது நாம் தேவனுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தைச் சார்ந்ததாக இருப்பதில்லை, ஆனால் தேவன் நமக்கு ஊழியம் செய்ய அனுமதிப்பதைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. யுத்தம் கர்த்தருடையது. வல்லமை செய்தியில் உள்ளது. தேவனுடைய உண்மையான ஊழியர்களாக இருப்பதற்கு, நாம் தேவனால் ஊழியம் செய்யப்படுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். தேவன் நம்மை எவ்வாறு நடத்துகின்றார் என்று நாம் உய்த்து உணருகின்ற வழிமுறையே, நாம் மற்றவர்களை நடத்துகின்ற வழிமுறையாக உள்ளது.

"என்னைப் போலிருங்கள்"

இயேசு தாம் செய்தது போலவே தமது சீஷர்களும் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார் (யோவா. 13:13-17). இயேசு, "என்னைப் பின்பற்றுங்கள்" (மத். 4:19; 9:9; 1 பேது. 2:21) என்ற ஒரே ஒரு கட்டளையை மட்டுமே கொடுத்துள்ளார். கிறிஸ்தவம் என்பது கிறிஸ்துவே. பவுல், "நான் கிறிஸ்து வைப் பின்பற்றுகிறது போல, நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறவர் களாயிருங்கள்'' (1 கொரி. 11:1) என்று கூறினார். அவர் தம்மைப் பின்பற்றும்படி பிலிப்பியர்களுக்கு வெளிப்படையாகக் கூறினார் (பிலி. 3:17). பின்பு அவர் தம் வாழ்வையும் ஆத்துமாவையும் அவர்களுக்கு வெளிக் காண்பித்தார்: "நீங்கள் என்னிடத்தில் கற்றும் அடைந்தும் கேட்டும் கண்டும் இருக்கிறவைகளெவைகளோ, அவைகளையே செய்யுங்கள்; அப்பொழுது

சமாதானத்தின் தேவன் உங்களோடிருப்பார்'' (பிலி. 4:9). கடந்த பல ஆண்டுகளாக நான், ''என்னைப் பின்பற்றுங்கள்'' என்று கூறுபவனாக சகோதரர்களின் முன்பாக நின்றிருக்கின்றேன். நான் ஐம்பது ஆண்டுகளாகப் பிரசங்கித்திருக்கின்றேன் - இது கூறப்படுவதற்கு முன்பு நான் எவ்வளவு நீண்ட காலம் பிரசங்கிக்கத் தொடர்ந்திருக்க வேண்டும்? மூப்பர்கள் தங்கள் ஆடுகளின் முன்பாக நின்றுகொண்டு, "எங்களை பின்பற்றுங்கள்" என்று கூவ வேண்டியுள்ளது. பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில், "எங்களைப் பின்பற்றுங்கள்'' என்று கூற வேண்டியுள்ளது. நீங்கள் பதில்செயல் செய்வதற்கு முன்பே, அவர்கள் செய்து விடுவார்கள்! ஆடுகள் பின்தொடருகின்றன. சரியான வழியில் நடத்துதல் என்பதே நம் பொறுப்பாக உள்ளது. நாம் இயேசுவுடன் நேரத்தைச் செலவிட்டுள்ளோம் என்பது நமது இணையாளர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறதா? சீஷர்களைச் சுற்றியிருந்தவர்கள், ''... அவர்கள் இயேசுவுடனே கூட இருந்தவர்களென்றும் அறிந்துகொண்டார்கள்'' (அப். 4:13). ஊழியர்களிலிருந்து உங்கள் பிரசங்கியார்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஊழியர்களிலிருந்து உங்கள் மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நாம் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்களாக இருக்கும்போது, நமது பிள்ளைகள் - சகோதரர்கள் - நமக்கு "இல்லை" என்று சொல்ல இயலாது.

வாருங்கள், என்னுடன் நடவுங்கள்.

*கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன் சண்டை பண்ணுகிறவனாயிராமல்,
எல்லாரிடத்திலும் சாந்தமுள்ளவனும், போதக சமர்த்தனும்,
தீமையைச் சகிக்கிறவனுமாயிருக்க வேண்டும். எதிர் பேசுகிறவர்கள்
சத்தியத்தை அறியும்படி தேவன் அவர்களுக்கு மனந்திரும்புதலை
அருளத்தக்கதாகவும், ... சாந்தமாய் அவர்களுக்கு உபதேசிக்க
வேண்டும் (2 தீமோ. 2:24-**26**).*

குறிப்பு

[1]*சீஷர்களின் மனிதத்துவத்தைப் பேதுரு விவரித்தார், அந்தக் கருத்தை இந்தப் பிரதான உட்தலைப்பு பற்றிப் பிடிக்கிறது. ஆயினும், இந்தச் சொற்றொடரானது, லாரன்ஸ் என்பவரின் பெயரில் உள்ள பேதுருவைப் பற்றியும் பின்வரும் கொள்கையிலிருந்து வருகிறது: ஒரு நிறுவனத்திற்குள் பணியாற்றும் பணியாளர் ஒருவர், தனது தகுதியற்ற தன்மை என்ற மட்டத்தை நோக்கி முன்னேறி, அதிலேயே நிலைத்திருப்பார்.*